Голові разової спеціалізованої ради у
Київському національному університеті
імені Тараса Шевченка
доктору психологічних наук, професору
кафедри соціальної реабілітації
та соціальної педагогіки
факультету психології
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
Олені ЧУЙКО

РЕЦЕНЗІЯ

кандидата психологічних наук, доцента, доцента кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки факультету психології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Красілової Юлії Михайлівни

на дисертаційне дослідження **Тан Сішунь** на тему:

«Організація безпечного освітнього середовища у закладі вищої освіти в умовах воєнного стану»,

подане на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 231 – Соціальна робота, галузь знань – 23 Соціальна робота.

Актуальність дисертаційної роботи Тан СІШУНЬ зумовлена сучасними викликами, пов'язаними із забезпеченням безпеки учасників освітнього процесу в умовах воєнного стану, необхідністю збереження їхнього фізичного та психологічного благополуччя, підтримання соціальної стабільності й створення сприятливих умов для здобуття вищої освіти.

В умовах повномасштабної війни в Україні особливого значення набуває формування безпечного освітнього середовища, яке передбачає не лише забезпечення фізичного захисту учасників освітнього процесу, а й створення атмосфери психологічної захищеності, взаємоповаги, довіри, соціальної підтримки та ефективної міжособистісної взаємодії.

КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Вх. № 1029 «17» 11 2026 р.

У цьому контексті дисертаційне дослідження Тан СІШУНЬ є своєчасним, суспільно значущим і спрямованим на розв'язання актуальної науково-практичної проблеми організації безпечного освітнього середовища закладу вищої освіти в умовах воєнного стану.

Позитивної оцінки заслуговує здійснений автором теоретичний аналіз проблеми організації безпечного освітнього середовища, що охоплює дослідження наукових підходів до розуміння сутності безпеки, освітнього середовища, соціальної адаптації та особливостей їх взаємозв'язку.

Науковий інтерес становить уточнення змісту ключових понять дослідження, зокрема «безпечне освітнє середовище», «безпека здобувача вищої освіти» та «тенденції розвитку безпечного освітнього простору».

Важливим є застосування системного підходу до розгляду безпечного освітнього середовища як комплексного утворення, функціонування якого визначається взаємодією особистісних, соціальних, організаційних і середовищних чинників.

Окремої уваги заслуговує розгляд автором проблеми соціальної адаптації іноземних студентів в освітньому середовищі закладу вищої освіти. Важливим є врахування соціокультурних особливостей їхньої інтеграції до академічної спільноти, необхідності створення сприятливих умов для міжкультурної взаємодії та забезпечення соціально-психологічної підтримки. Зазначені аспекти поглиблюють теоретичне розуміння безпечного освітнього середовища як важливого чинника соціальної адаптації та інтеграції здобувачів вищої освіти.

Мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження логічно узгоджуються з його тематикою та спрямовані на теоретичне обґрунтування й експериментальну перевірку структурно-функціональної моделі організації безпечного освітнього середовища закладу вищої освіти.

Наукова новизна та теоретична цінність дисертаційного дослідження Тан СІШУНЬ полягають в обґрунтуванні та експериментальній перевірці структурно-функціональної моделі організації безпечного освітнього середовища закладу вищої освіти в умовах воєнного стану, визначенні

організаційно-змістових умов її реалізації, а також уточненні змісту ключових понять дослідження.

На позитивну оцінку заслуговує визначення структури безпечного освітнього середовища, що охоплює індивідуальний, соціокультурний, організаційний та середовищний компоненти, а також виокремлення особистісного, соціального й освітнього критеріїв оцінювання стану його організації.

Особливої уваги заслуговує запропонований автором комплексний підхід до організації безпечного освітнього середовища, який передбачає взаємозв'язок фізичної, психологічної, цифрової, організаційної та соціально-комунікативної складових. Такий підхід дозволяє розглядати безпеку освітнього середовища не лише як сукупність організаційних заходів, а як цілісну систему забезпечення захищеності, соціальної підтримки та психологічного благополуччя учасників освітнього процесу.

Практичне значення дисертаційної роботи полягає в можливості використання запропонованої структурно-функціональної моделі та організаційно-змістових умов у діяльності закладів вищої освіти для вдосконалення організації безпечного освітнього середовища.

Теоретичні та практичні положення дослідження можуть бути використані під час розроблення освітніх програм, спеціальних навчальних курсів, методичних рекомендацій і тренінгових занять, спрямованих на формування культури безпеки, розвиток психологічної стійкості, соціальної адаптації та ефективної міжособистісної взаємодії учасників освітнього процесу.

Окремої уваги заслуговує практична значущість результатів дослідження для соціальної роботи, зокрема в аспектах соціальної підтримки студентської молоді, розвитку інклюзивного освітнього середовища, запобігання соціальній ізоляції, сприяння соціальній інтеграції та налагодження партнерської взаємодії закладів вищої освіти із соціальними інституціями.

Важливою перевагою запропонованого підходу є орієнтація на забезпечення не лише фізичної безпеки, а й психологічного благополуччя,

соціальної захищеності та розвитку адаптаційних можливостей здобувачів вищої освіти.

Позитивної оцінки заслуговує проведена автором дослідно-експериментальна робота, організована на базі трьох закладів вищої освіти України: Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Українського державного університету імені Михайла Драгоманова та Донбаського державного педагогічного університету.

Представлені результати експериментальної перевірки засвідчують позитивну динаміку досліджуваних показників організації безпечного освітнього середовища. Зокрема, автором відзначено зростання показників середнього та високого рівнів за визначеними критеріями в експериментальній групі порівняно з контрольною.

Отримані результати становлять науковий і практичний інтерес у контексті оцінювання результативності запропонованої структурно-функціональної моделі та визначення перспектив її застосування в діяльності закладів вищої освіти.

На увагу заслуговують наукові публікації та апробаційні матеріали Тан СІШУНЬ, у яких представлено окремі результати дослідження проблеми організації безпечного освітнього середовища.

Тематика наукових праць відображає основні напрями дослідження, зокрема питання розвитку безпечного освітнього середовища, соціалізації особистості, забезпечення безпеки учасників освітнього процесу, соціально-педагогічного партнерства та особливостей функціонування закладів вищої освіти в умовах війни.

У цілому, виконана **Тан СІШУНЬ** дисертаційна робота на тему: **«Організація безпечного освітнього середовища у закладі вищої освіти в умовах воєнного стану»** та опубліковані здобувачем наукові праці дають підстави для висновку про те, що дисертація є самостійним і завершеним дослідженням, містить наукову новизну, має теоретичне та практичне значення, повністю відповідає обраній спеціальності та **рекомендується** до розгляду в

разовій спеціалізованій Вченій раді Київського національного університету імені Тараса Шевченка на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 23 «Соціальна робота» за спеціальністю 231 «Соціальна робота».

РЕЦЕНЗЕНТ:

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної реабілітації
та соціальної педагогіки
факультету психології
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка **Юлія КРАСІЛОВА**

ПІДПИС Красіловой Ю.М.
ЗАСВІДЧУЮ
ПРОРЕКТОР З НАУКОВОЇ РОБОТИ
ОКСАНА ЖИЛІНСЬКА

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Вх. № 1029 .11/7
«17» 11 2026 р.